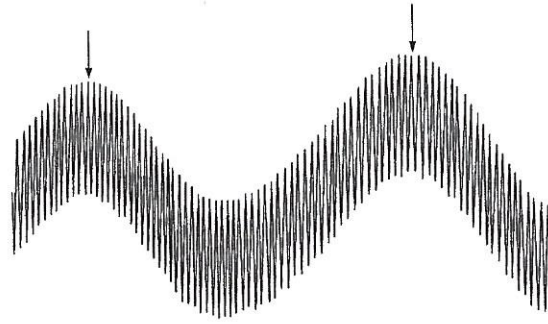

(α)

(β)

Σχ. 16.2. (α) Η επιφάνεια Fermi του αργύρου δίνει τις εικονιζόμενες δύο ακραίες τροχιές για το μαγνητικό πεδίο στη διεύθυνση [111]. (β) Οι διακυμάνσεις de Haas - van Alphen του αργύρου εμφανίζουν δύο περιόδους, τη μεγάλη που αντιστοιχεί, βάσει του τύπου ~~(5.13)~~, στο μικρό εμβαδόν της τροχιάς του λαιμού, και τη μικρή που αντιστοιχεί στο **(5.13)** μεγάλο εμβαδόν της τροχιάς της κοιλιάς. Από το λόγο των δύο περιόδων, που ισούται με 51 προκύπτει αμέσως και ο λόγος των δύο διατομών της επιφάνειας Fermi.